

Minnes Abuela

Av Dayle Searle
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i Mexico.

I dag var den første dagen med feiring av *Día de Muertos*, eller De dodes dag. Det var en spesiell tid for å minnes kjære som var døde. Lyan likte alltid å høre historiene om familien sin. Det fikk henne til å føle at de var der sammen med henne, selv om hun aldri hadde møtt dem.

Men i år var det annerledes. Lyans bestemor ville ikke være der for å feire sammen med dem. Hun døde for bare noen måneder siden.

Denne gangen var Abuela et av familiemedlemmene de sammen ville minnes.

Lyan strakte seg ut og rørte forsiktig ved bildet av Abuela

på *ofrenda*. Hun og søstrene hennes, Megan og Leilani, hadde arbeidet hardt hele uken for å forberede det. De pyntet bordet omhyggelig. De satte opp fotografiene av familiemedlemmene sine. Og de la gjenstander for å minnes sine kjære på *ofrenda*en også.

Megan satte en flaske brus på bordet.

"Abuela likte denne typen brus," sa Megan.

"Det skulle være en del av vår families *ofrenda*."

Lyan husket å ha besøkt bestemoren og drakk brus sammen med henne.

Abuela pleide å stille dem

På grunn av Jesus Kristus vil vi alle oppstå.

spørsmål og lytte til historiene deres. Det var den perfekte ting til å hjelpe dem å minnes henne. Da Lyan så brusen, fikk det henne til å ønske å være en god lytter slik Abuela var.

Mamá kom inn i rommet med en tallerken med *pan de muerto*. Lyans søstre løp bort til henne og ba om å få smake en bit. Det var et slags søtt brød som folk over hele Mexico spiste på *Día de Muertos*.

"Vi skal ha det litt senere," sa Mamá. "Men akkurat nå skal denne tallerkenen stå på *ofrenda*en ved siden av Abuelas bilde." Hun satte det på bordet. "Dette ser så vakkert ut! Nå trenger vi bare å vente på at Papá skal komme hjem fra jobb." Hun og jentene satte seg på sofaen for å vente.

"Jeg savner Abuela," sa Lyan. "Jeg skulle ønske vi kunne få se henne igjen akkurat nå."

Mamá trakk Lyan til seg i en stor klem. "Jeg vet det. Jeg savner henne også. Det hjelper meg å vite at på grunn av Jesus Kristus vil vi alle oppstå. Og siden vi ble besejlet i tempelet, vil vi alle være sammen som familie en dag."

Mamás ord gjorde Lyan glad innvendig. Hun tenkte på å få se

Abuela igjen og gi henne en god klem.

Døren gikk opp og Papá kom inn. Leilani jublet.

"Papá er hjemme! Det er tid for *pan de muerto* og varm sjokolade!" sa Megan.

"Og for å fortelle historier om Abuela!" sa Lyan. Hun ville alltid savne Abuela, men hun var glad for at det var ting hun kunne gjøre for å minnes henne. Hun visste at på grunn av Jesus Kristus ville hun få se Abuela igjen en dag. ●

ILLUSTRASJONER: LIZ BRIZZI

